

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/58571 en 07/693 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en tot wijziging van de aan die vergunning verbonden beperking, afgewezen.

Bij besluit van 2 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 3 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

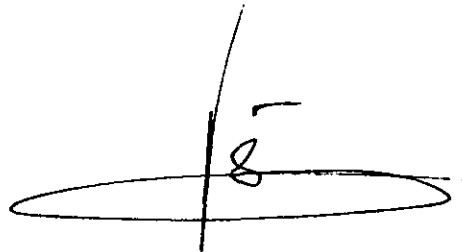
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

382-527.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/58571 en AWB 07/693

uitspraak: 29 juni 2007

inzake:

geboren
eiseres,
alsmede haar minderjarige kind:

geboren
eiser,
beiden verblijvende te
beiden van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer: 0106.09.8008,
V-nummers:
gemachtigde: mr. I.M. Hidding, advocaat te Nieuw-Amsterdam,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. J.C. aan het Goor, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Op 8 september 2003 heeft eiseres een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) verleend onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" te wijzigen in de beperking "voortgezet verblijf", en die vergunning te verlengen. Op gelijke datum heeft eiser een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vw 2000, met als doel "gezinshereniging bij ouder". Bij beschikkingen van 2 november 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen.

Eisers hebben daartegen bij brief van 26 mei 2005 bezwaar gemaakt. Bij beschikkingen van 2 november 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 29 november 2006 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers gezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 21 juni 2007. Eisers zijn daarbij verschenen bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag van eisers afgewezen, omdat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning, zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000, bestaat. Eiseres komt niet in aanmerking voor verlening van de gevraagde vergunning, nu geen sprake is van drie jaar rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 3.51, eerste lid, onder c van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).

Voorts is naar het oordeel van verweerder niet gebleken dat sprake is van omstandigheden die aanleiding zouden kunnen geven om eiseres op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000 in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning onder de beperking "voortgezet verblijf". Hetgeen eiseres in dit kader aanvoert is naar het oordeel van verweerder onvoldoende zwaarwegend om tot de conclusie te komen dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden. De door eiseres aangevoerde traumatische ervaringen in het land van herkomst zijn voorts reeds in het kader van het traumatabeleid in de asielprocedure meegewogen.

De aanvraag van eiser is afgewezen omdat eiser niet voldoet aan de voorwaarden als genoemd in artikel 3.23 van het vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Met betrekking tot eisers beroep op artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 3.1 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) merkt verweerder op dat voor een beoordeling van een eventuele schending van deze artikelen in de onderhavige reguliere procedure geen plaats is.

Eiseres stelt zich in het beroepschrift op het standpunt dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.52 Vb 2000 en voert als bijzondere individuele omstandigheden aan eiseresses integratie in Nederland, de bevalling op 15 jarige leeftijd en haar ervaringen in Angola. Voorts stelt zij op dit moment geen enkel contact met Angola te hebben en niet te weten of haar familie nog in leven is. Eiseres is van mening dat verweerder al deze omstandigheden tezamen dient te bezien.

Eiser beroept zich op artikel 3 EVRM en artikel 3.1 IVRK.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Overwegingen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt

gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scr. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikkingen toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien:

- a. internationale verplichtingen daartoe nopen;
- b. met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, of
- c. klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te wijzigen, hetzij op aanvraag van de houder van de vergunning hetzij ambtshalve wegens veranderde omstandigheden.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw 2000, bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

Artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, bepaalt dat een aanvraag tot het verlengen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, waaronder de vergunning is verleend.

Artikel 16, tweede lid, van de Vw 2000 en artikel 18, tweede lid van de Vw 2000 bepalen dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

Bedoelde regels zijn gesteld in het Besluit van 23 november 2000, Stb. 497, tot uitvoering van de Vw 2000, zoals dit besluit is gewijzigd bij het Besluit van 19 maart 2001, Stb. 143 (Vreemdelingenbesluit 2000, hierna: Vb 2000).

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, onder c van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naartoe kan gaan.

Ingevolge artikel 3.57 van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend voor ten hoogste

één jaar en kan telkens met ten hoogste één jaar worden verlengd.

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid aanhef en onder c van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, mits, zo bepaalt het tweede lid van dit artikel, in die periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke vergunning.

Krachtens artikel 3.51, tweede lid, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke vergunning.

Krachtens artikel 3.52 kan in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 een vergunning onder de beperking voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l heeft gehad en van wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van het beroep van eiseres met kenmerk AWB 06/58571 stelt de rechtbank vast dat eiseres onbetwist niet voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 3.51 Vb 2000.

Eiseres beschikte vanaf 9 juni 2001 over een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige". Deze vergunning was, na verlenging, geldig tot 15 november 2003. Eiseres beoogde om ook daarna in Nederland te blijven en diende een aanvraag in om verlenging van haar verblijfsvergunning en wijziging van de beperking in "voortgezet verblijf". Onbetwist is evenwel dat eiseresses vergunning op 15 november 2003 expireerde en dat zij per genoemde datum niet meer voldeed aan de beperking waaronder de vergunning was verleend omdat zij op die datum meerderjarig werd. Een aanvraag om verlenging van deze eerdere vergunning met de beperking verblijf als alleenstaande minderjarige is derhalve niet mogelijk. Verweerder heeft terecht aldus beslist.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking "voortgezet verblijf", nu eiseres niet drie jaar aaneengesloten in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling", en eiseres derhalve niet voldoet aan de in artikel 3.51, eerste lid, Vb 2000 genoemde voorwaarden. Nu eiseres in het kader van artikel 3.51 voornoemd overigens geen beroepsgronden heeft aangevoerd ligt thans uitsluitend ter beoordeling voor de vraag of verweerder eiseres op grond van artikel 3.52 Vb 2000 een vergunning tot verblijf had dienen te verlenen, welke vraag door de rechtbank terughoudend dient te worden getoetst.

Anders dan eiseres betoogt, heeft verweerder in het besluit in primo, alsmede in het bestreden besluit wel degelijk gemotiveerd getoetst aan voornoemd artikel. In het bestreden besluit heeft verweerder expliciet aangegeven dat gelet op al hetgeen is aangevoerd, zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien, wordt geconcludeerd dat de situatie onvoldoende zwaarwegend is om tot de conclusie te komen dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden in de zin van artikel 3.52 Vb 2000. Voorts heeft verweerder gemotiveerd aangegeven waarom er in casu niet van wordt uitgegaan dat eiseres alle banden met Angola heeft verbroken

De rechtbank concludeert derhalve dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan en verklaart het beroep van eiseres ongegrond.

Ten aanzien van het beroep van eiser met kenmerk 07/693 overweegt de rechtbank dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 14 Vw 2000 omdat hij, onbetwist, niet voldoet aan de voorwaarden als genoemd in artikel 3.23 Vb 2000. Nu eisers moeder geen verblijf heeft kan aan eiser immers geen verblijfsvergunning met de beperking "verblijf bij ouder" worden verleend.

Eisers beroep op artikel 3 EVRM en artikel 3 IVRK leiden niet tot een ander oordeel nu, volgens vaste jurisprudentie, artikel 3 EVRM bij een aanvraag asiel dient te worden beoordeeld en het IVRK geen aanspraken in het leven roept voor kinderen wier ouders in overeenstemming met de nationale wetgeving van verblijf zijn uitgesloten.

De rechtbank concludeert derhalve dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan en verklaart ook het beroep van eiser ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

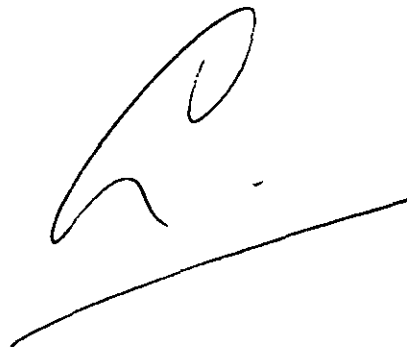
Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing..

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier.

De griffier is niet in staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Afschrift verzonden: - 3 JUL 2007

advocatenkantoor **Van Engelen****HOGER BEROEPSCHRIFT****IN HET KADER VAN EEN vreemdelingrechtelijke PROCEDURE**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
31 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANGELD: DD:	PAR:

VAN:

M.J. Verwers

Postbus 282,

6700 AG Wageningen

tel: 0317-421133

fax: 0317-422669

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELING:

cliënt :
geboren op :
nationaliteit : Angolees
wonende te :
justitienummer :
V nummer :
procedurenummer rechtbank: 06/58571

Aan de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State**Afdeling Vreemdelingenzaken****Postbus 20019****2500 EA DEN HAAG**

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren

wonende te

, ten deze domicilie kiezende te Wageningen aan de Generaal Foulkesweg 55, 6703 BM, Wageningen, ten kantore van de advocaat en procureur mr. M.J. Verwers, welke ter dezer zake door appellante tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij uitdrukkelijk verklaart dat de bepaaldelijk verleende volmacht strekt tot het indienen van het onderhavige hoger beroep.

Appellante komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Assen, d.d. 29 juni 2007, verzonden 3 juli 2007, van welke uitspraak u hierbij een afschrift aantreft (**productie**).

Appellante doet u dit beroepschrift tijdig toekomen.

De grieven van dit hoger beroepschrift zijn de navolgende.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank:

"De rechtbank is van oordeel dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf', nu eiseres niet drie jaar aaneengesloten in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling, en eiseres derhalve niet voldoet aan de in artikel 3.51, eerste lid, Vb 2000 genoemde voorwaarden. Nu eiseres in het kader van artikel 3.51 voornoemd overigens geen beroepsgronden heeft aangevoerd ligt thans uitsluitend ter beoordeling voor de vraag of verweerder eiseres op grond van artikel 3.52 Vb 2000 een vergunning tot verblijf had dienen te verlenen, welke vraag door de rechtbank terughoudend dient te worden getoetst.

Anders dan eiseres betoogd, heeft verweerder in het besluit in primo, alsmede in het bestreden besluit wel degelijk gemotiveerd getoetst aan voornoemd artikel. In het bestreden besluit heeft verweerder expliciet aangegeven dat gelet op al hetgeen is aangevoerd, zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien, wordt geconcludeerd dat de situatie onvoldoende zwaarwegend is om tot de conclusie te komen dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden in de zin van artikel 3.52 Vb 2000. Voorts heeft verweerder gemotiveerd aangegeven waarom er in casu niet van wordt uitgegaan dat eiseres alle banden met Angola heeft verbroken.

De rechtbank concludeert derhalve dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan en verklaart het beroep van eiseres ongegrond."

Toelichting:

1.

Door te overwegen dat verweerder in het bestreden besluit wel degelijk gemotiveerd getoetst heeft aan artikel 3:52 Vb nu verweerder expliciet heeft aangegeven dat gelet op al hetgeen is aangevoerd, zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien, wordt geconcludeerd dat de situatie onvoldoende zwaarwegend is om tot de conclusie te komen dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden in de zin van artikel 3.52 Vb 2000 miskent de rechtbank het gestelde zijdens appellante, gaat uit van een verkeerde lezing daarvan en gaat op de stellingen van appellant ondeugdelijk gemotiveerd voorbij.

Door appellante is immers niet betoogd dat sprake is van het ontbreken van enige motivering maar dat verweerder **onvoldoende** heeft gemotiveerd waarom in haar geval artikel 3:52 Vreemdelingenbesluit niet kan worden toegepast.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet van een voldoende draagkrachtig gemotiveerde weging van de aangevoerde concrete individuele persoonlijke omstandigheden zijnde integratie in Nederland, bevalling op 15 jarige leeftijd na een verkrachting en de ervaringen in Angola waaronder de dood van haar vader.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband immers feitelijk volstaan met de stelling dat gelet op al hetgeen is aangevoerd, zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang bezien, wordt geconcludeerd dat de situatie onvoldoende zwaarwegend is om tot de conclusie te komen dat zou zijn gebleken van bijzondere individuele omstandigheden in de zin van artikel 3.52 Vb 2000..

Dit kan niet als een afdoende draagkrachtige motivering en weging van de aangevoerde omstandigheden hebben te gelden.

Het gaat daarbij ook om een samenspel van factoren die in onderlinge samenhang in het concrete geval moeten worden beoordeeld.

Daarbij speelt zowel de lange verblijfsduur, aangetoonde inburgering, verbroken banden met Angola een rol, maar ook de bevalling op 15 jarige leeftijd na een verkrachting en de ervaringen in Angola een rol zowel als de daardoor veroorzaakte psychische omstandigheden van appellante.

Daarbij is het tevens zo, dat álle aangevoerde individuele omstandigheden dienen te worden meegewogen in het kader van 3:52 Vreemdelingenbesluit kunnen worden gewogen. en geen omstandigheden van de weging zijn uitgesloten. Immers voor de beoordeling van de vraag of een amv in aanmerking komt voor voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard als bedoeld in artikel 3:52 Vreemdelingenbesluit 2000 zijn geen specifieke beleidsregels vastgesteld en deze vraag moet worden beantwoord op basis van een weging van alle zich in het concrete geval voordoende individuele persoonlijke omstandigheden.

Er is daarbij in artikel 3:52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 en het ter uitvoering daarvan vastgestelde beleid in paragraaf c 2/7.7.3 Vreemdelingencirculaire 2000, ook geen grondslag is te vinden dat psychische omstandigheden geen rol kunnen spelen in de beoordeling van de aanvraag voortgezet verblijf.

Artikel 3:52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 biedt de Minister een grote mate van beoordelingsvrijheid. Paragraaf c 2/7.7.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 beschrijft een situatie waarin artikel 3:52 van het Vreemdelingenbesluit kan worden toegepast, maar laat de in het wettelijk voorschrift geboden beoordelingsvrijheid onverlet. In vermeld beleid is geen sprake van een limitatieve opsomming van omstandigheden die worden betrokken

bij de beoordeling van een aanvraag in het kader van artikel 3:52 Vreemdelingenbesluit 2000.

Artikel 3:52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 noch voormeld beleid sluiten derhalve uit, dat alle door de aanvrager gestelde aspecten mede in de beoordeling van de aanvraag worden betrokken.

2.

De overweging van de rechtbank dat " voorts verweerder gemotiveerd heeft aangegeven waarom er in casu niet van wordt uitgegaan dat eiseres alle banden met Angola heeft verbroken miskent de rechtbank het gestelde zijdens appellante, gaat uit van een verkeerde lezing daarvan en gaat op de stellingen van appellant ondeugdelijk gemotiveerd voorbij.

Door appellante is immers niet betoogd dat sprake is van het ontbreken van enige motivering maar dat verweerder ook met betrekking tot dit punt **onvoldoende** draagkrachtig en deugdelijk heeft gemotiveerd.

Aangevoerd is door verweerder ten aanzien van de argumenten met betrekking tot de mate van integratie van appellant in Nederland heeft aangegeven dat er niet van kon worden uitgegaan dat alle banden met Angola zijn verbroken, aangezien appellante 16 jaar in Angola heeft gewoond tegenover 5 jaar in Nederland.

Daartegen heeft appellante ingebracht dat dit onvoldoende motivering vormt voor de stelling dat alle banden met Angola niet zouden zijn verbroken nu appellante tijdens de hoorzitting heeft aangegeven dat zij op geen enkele wijze meer contact heeft met familie in Angola, niet weet of haar familie nog in leven is, en er op geen enkele wijze nog contact is met Angola. Daarmee bestaat geen enkele band meer met Angola waarmee de bestreden beslissing ook op dit punt onvoldoende is gemotiveerd.

REDENEN WAAROM:

appellante zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om de bestreden uitspraak d.d. 29 juni 2007, verzonden 3 juli 2007, te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als uw Raad in redelijkheid zou vermenen te behoren c. q, te bepalen dat aan appellante alsnog een verblijfsvergunning voortgezet verblijf dient te worden verleend, met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Wageningen, 31 juli 2007

Advocaat-Gemachtigde

